

Anders Samuelsen (RV):

Forligsmandslovens mulighed for at fremsætte et sammenkædet mæglingsforslag anses af forslagsstillerne som uhensigtsmæssig. Eksemplerne, som drages frem, er fra de seneste overenskomsthåndlinger i 1998, hvor flere organisationer tilsluttet FTF oplevede, at der skete sammenkædning inden for et hovedorganisationsområde, og at der mod en hovedorganisations ønske skete sammenkædning på tværs af hovedorganisationsområderne. Et eksempel var overenskomstfornyelsen mellem Maersk Air A/S og Maersk Air Kabinebesætningsforening, og også den påtvungne sammenkædning på tværs af hovedorganisationsområder, som PROSA blev udsat for, kan nævnes som eksempel. Med forslaget ønskes det at undgå gentagelser af denne type sammenkædninger.

Fra Det Radikale Venstres side kan vi ikke støtte forslaget. Sammenkædningerne ser vi som en nødvendig foranstaltning, som forligsmanden skal have mulighed for i den yderste konsekvens at kunne drage ind som en mulighed for at få løst op for en situation, som er gået i hårdknude. Derfor ser Det Radikale Venstre de beføjelser, som er i den eksisterende lovgivning, som værende udtryk for en balance, som vi kan acceptere.

Derudover har vi det grundlæggende synspunkt fra Det Radikale Venstres side, at der skal være et massivt ønske fra de berørte parter om at ændre i lovgivningen på området, før Folketinget skal blande sig. Vi skal altså som udgangspunkt fra Folketingets side blande os så lidt som muligt. Vi mener, at lovgivningen, som den ser ud i dag, har en god balance, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Fremskridtspartiet vil se positivt på det her beslutningsforslag.

Fremskridtspartiet er af den mening, at tiden er løbet fra, at to store organisationer – altså DA og LO – faktisk har vetoret, når det drejer sig om, at man skal ind til forligsmanden.

I mange tilfælde er det jo sådan her i Danmark, at mange virksomheder både mellemstore og mindre måske ikke engang er medlem af DA, og på arbejdstagerside ja, der er tiden også løbet fra, at der er nogle enkelte store fagforeninger, som man er medlem af. I fremtiden vil det helt sikkert blive sådan, at det bliver mere og mere specialiseret. Så derfor er det at

tage forligsmandsloven op til revision noget, vi synes er rigtigt.

I øvrigt passer det lige ind i Fremskridtspartiets politik. Vi er jo imod enhver form for organisationstvang. Det gælder både for arbejdstager- og arbejdsgiverside, men jeg er også sikker på, det vil afklare sig selv, for der sker så meget specialisering inden for de forskellige områder, at både på arbejdstager- og arbejdsgiverside bliver det sådan, at man ikke kan være medlem af nogen speciel organisation.

Beslutningsforslaget går jo så helt enkelt ud på, at de forskellige – enten det er arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisationer – skal spørges i hvert enkelt tilfælde, om de vil være med til en sammenkædning, når forligsmanden skal komme med et mæglingsforslag.

Forslaget går jo ikke ud på, at man skal nogle ting, nej, de skal bare spørges, og det finder jeg er rigtigt. Så derfor – som jeg startede med at sige – så ser vi positivt på det, og i sidste instans vil vi stemme for det her beslutningsforslag.

Frank Aaen (EL):

Forslaget her udspringer af den særlige situation, der opstod, da PROSA blev sammenkædet på tværs af hovedorganisationer. Vi kender jo det sædvanlige med, at man kan sammenkæde inden for en hovedorganisation, men her var det altså også på tværs af hovedorganisationer – naturligvis en fuldstændig urimelighed.

Vi har tidligere været inde på, at de enkelte fagforbund skulle have lov til at sige ja eller nej til, om de ville være med i en sammenkædning. Det ville jo sådan set være demokratisk. Det var kun SF og Enhedslisten, der i sin tid, da vi debatterede det, kunne støtte det. Det her er et skridt i samme retning.

Vi synes, det er mærkeligt, Socialdemokratiet ikke vil støtte det. Men vi gør det i hvert fald.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, der har vi så igen et af de dér eksempler på, at vi på venstrefløjen står sammen, som jeg plejer at sige.

Det er et godt emne, som der tages fat på her. Vi husker også de dårlige oplevelser, vi havde med organisationer, og det var langt flere end dem, vi hørte fra, der følte sig undertrykt, der ikke fik deres specielle forhold forhandlet overhovedet. Og så nytter det jo ikke meget, at der står, at forligsmanden skal mene, at forhandlingsmulighederne er udtømt, for der var vit-